

กระแสไฟฟ้าแห่งจิต

พระราชสุทธินาถมณฑล

P10006

ท่านผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่าน ที่ได้มีโอกาสโชคดีได้มาเจริญวิปัสสนา ทำให้เกิดปัญญารอบรู้ในเรื่องเหตุผลและข้อเท็จจริงของตนเอง โดยเฉพาะทั้งโยมหญิงโยมชายทุกคน คำว่าตั้งใจ และเจริญกุศล ต่อดีปัญหาให้แตก แยกออกจาก **ความตั้งใจ** คืออะไร คือ **ตัวศรัทธา** ที่มุ่งหมายที่เราเข้าไปในจุดนั้น **ความตั้งใจ** คือความมีกุศลประกอบด้วย **ฉันทะ ความพอใจ และศรัทธา ความเชื่อมั่น** จิตก็เป็นสมาธิกุศล จึงเรียกว่า **ตั้งใจ** ไม่ใช่ตั้งใจแล้วก็ได้ความหมายไม่ได้

บางคนพูดว่าตั้งใจ แต่ก็ไม่รู้ว่าตั้งใจแล้ว มีองค์การองค์การของมัน **ความตั้งใจ** เราแยกออกไปว่า **จิต** นั่นคือ **ธรรมชาติ** ที่มันต้องคิดอะไร อ่านอะไร เขียนอะไร **จิตมันเป็นอารมณ์ มันมองไม่เห็นตัว มองไม่เห็นรูปแบบ เอามือคลำก็ไม่ได้ จับก็ไม่ได้ เป็นกระแสคลื่นของอารมณ์ เรียกว่า ธรรมชาติ ชัดเจนเหมือนกระแสไฟฟ้า** เรามีหลอดมีคลื่นกระแสไฟฟ้าให้เข้ากับเส้นสายแล้ว ก็พลังงานไฟฟ้ามีสวิตช์ มีการปิดเปิด จิตมีทั้งปิดและเปิดได้ **กระแสจิต** ให้มันเดินก็ได้ คนไม่มีความเข้าใจ เหมือนกระแสไฟฟ้าอยู่ในหม้อแบตเตอรี่ นี่ส่งสายมาไฟฟ้าภูมิภาค มีเครื่องปั่นไฟฟ้า มันก็ต้องเดินไปตามสายมัน ก็เข้าเครื่องออกเครื่อง เช่น ยกตัวอย่างให้เห็นว่า ไฟฟ้า ๑ กิโลวัตต์ แต่จะใช้ไปได้ ๘๐๐ เท่านั้น ใช้ถึง ๑,๐๐๐ ไม่ได้ เพราะกระแสคลื่นไฟฟ้านั้นพลังอยู่ที่ไดนาโม จะอยู่นอกสายด้วย มันจะครบวงจรของมันทั้ง ๑๐๐% นั้นไม่ได้ เช่น ไฟ ๑ กิโลวัตต์ ๑,๐๐๐ โวลท์ มันจะใช้กระแสไฟได้เต็มที่ไม่เกิน ๘๐๐ เท่านั้น จิตเราก็เช่นเดียวกัน ปั่นเครื่องแล้ว ปล่องให้มันเต็มทั้ง ๑๐๐ หนึ่งกิโล ๑,๐๐๐ แรงเทียนทั้งหมดเป็นไปไม่ได้ เดี่ยวก็ได้ไหม เดี่ยวเครื่องที่มันหมุนก็ไม่มีกรล่อเลี้ยงกระแสไฟ อยู่ในเส้นลวด เขาเรียกอยู่ในไดนาโม มันต้องเลี้ยงไดนาโม ๒๐% มันถึงจะกล่าวได้ว่ากระแสคลื่นจะส่งไปเท่าไร เหมือนท่านมีน้ำหนัก ๑๐๐ กิโลกรัม จะแบกหามของที่หนักกว่าน้ำหนักตัวท่านคงจะยาก ตัวเราหนัก ๑๐๐ กิโลกรัม จะไปแบกกระสอบข้าวหนัก ๑๕๐ กิโลกรัม คงไม่ได้ แบกไม่ไหว ถ้าแบกหลังหัก มันเกินกำลังวงจรของเราไป ฉะนั้นก็เช่นเดียวกัน จิตเรา มันมีวงจรอย่างไร มันถ่ายเทเกิดดับอยู่มากมาย มันมีวงจรที่จะเลี้ยงอยู่ในศีล ด้วยอำนาจศีล อำนาจเพิ่มพลังจิต มันอยู่ในความคิด อยู่ในอารมณ์นั่นเอง

ท่านสาธุชนทั้งหลายที่ท่านมาปฏิบัติธรรม ท่านตั้งใจใหม่ เจตนาอันเป็นตัวกรรม จากการกระทำด้วยความตั้งใจ เป็นบุญหรือเป็นบาป ถ้าจากเจตนาเป็นตัวกรรม การกระทำของท่านถึงจะแน่นอนถึงจะถูกตองไม่ใช่ทำจิ้ม ๆ จำ ๆ ส่งเดช เขาหลับตาก็หลับตากับเขาไม่ได้มีความตั้งใจเลย ไม่มีศรัทธาเลย ไม่มีจิตมุ่งหมายอันนั้น เหมือนหม้อแบตเตอรี่ท่านหมดไฟไปแล้ว นี่คนเราเหมือนกันนะ ไม่เหมือนกันเลยเอาใจใส่ก็ไม่เหมือนกัน รักษาของก็ไม่เหมือนกัน ชอบรักษาของ ของตั้งและละหมดไม่มีความตั้งใจ ถ้าตั้งใจจิตมันก็เป็นกุศล กุศลแปลว่าอะไร ตั้งมั่นในงานในหน้าที่อันนั้น เรียกว่า สมาธิ ท่านถึงจะได้ผลได้อานิสงส์อย่างนี้เป็นต้น นี่เราก็คูสังเกตุการณ์อย่างนี้ไปเรื่อย ๆ คนเราทำงานด้วยความไม่ตั้งใจก็เยอะเจตนาไม่เป็นกุศล เจตนาเป็นอกุศล

อกุศลแปลว่าอะไร แปลว่า ทำไปโดยไม่ตั้งใจ ไม่มีเจตนาอันใดที่ตั้งใจให้ดี เลยตั้งใจให้ได้มันง่ายมันได้ จึงเป็นอกุศล อกุศลตัวนี้แปลว่าได้มาด้วยความไม่ราบรื่น ได้มาด้วยความขมขื่น ได้มาด้วยความแค้นแค้น ได้มาด้วยความไม่บริสุทธิ์ สิ่งใดที่เหนื่อยยากได้มาด้วยกุศลคือผลงานได้มาด้วยความมีสติปัญญาของตนโดยเจตนาเป็นต้นทุน **เจตนาหัง ภิกขเว กัมมัง วทามิ** เจตนาเป็นตัวกระทำที่ถูกต้อง ทำด้วยจิตเป็นกุศลด้วย ผลงานคือเมตตา มีความปรารถนาในการทำงานและหน้าที่ ท่านจะสร้างความดีได้ชัดเจน ตรงนี้ขอฝากท่านไปปฏิบัติด้วย ไม่ใช่หนังหลับตาแล้วไปสวรรค์นิพพานหมด แก้ไขปัญหาในครอบครัวยังไม่ได้

ถ้าท่านตั้งใจอย่างนี้ เจริญสมาธิภาวนาวจรกระแสไฟฟ้า ท่านก็จะเข้าสู่ลือค ท่านจะเก็บไฟในหม้อแบตเตอรี่ไว้ได้ รักษาหม้อแบตเตอรี่ไว้ดีด้วย หมั่นเติมน้ำกลั่นรถท่าน ท่านมีรถหรือขายรถก็ตามต้องรักษารถ เอรธมาจอดทิ้งไว้ไม่ใช้ จะสตาร์ทไม่ติด รับรองรถท่านเสียแน่ นี่ยกตัวอย่างให้เห็น เหมือนเรามีสมาธิไม่หมั่นทำ ไม่หมั่นเจริญสมาธิ สมาธิท่านก็หมดไปเอง รับรองสมาธิท่านก็ต้องเสื่อมไปตามสภาพ ไม่ใช่เรามานั่งกรรมฐานแล้วกลับไปเลิกเลย ไม่เจริญสมาธิภาวนา สมาธิยิ่งทำดียิ่งมีปัญญา สามารถจะแก้ไขปัญหาก็ได้

ขอฝากท่านสาธุชนไว้ กระแสไฟมันหมดง่ายเหลือเกิน จิตมันตก ไปเชื่อคนโน้นคนนี้อย่าไปเชื่อมวงาย อย่าไปเชื่อหมอดู เราก็มเหมือนหม้อแบตเตอรี่หมดไฟ ระวังนะ หม้อแบตเตอรี่หมดไฟนี้จะไปไม่รอด จะไม่ปลอดภัย จะมีแต่เสนียดจัญไร จิตใจก็ตก จิตใจก็ไม่สบาย ทำอะไรไม่ได้ มันเป็นเสนียด มันไม่มีปัญญา ไม่รอบรู้ในกองการสังขาร คิดแล้วคิดเล่าเฝ้าแต่คิด เราจะไม่สามารถประดิษฐ์สร้างสรรค์สิ่งใดได้

การเจริญกรรมฐานเป็นการรวบรวมจิตตั้งสติปัญญา เจริญสติปัญญา ๔ กายานุปัสสนา ตัวนี้ท่านจะเดิน จะยืน นั่ง นอน เหลียวซ้ายแลขวา เอาสติจับเข้าไป ตั้งเข้าไว้ตลอดเหมือนเติมน้ำกลั่น น้ำกลั่นอย่าให้แห้งเหมือนจิตใจ ท่านจะไม่แล้งน้ำใจ ก็จะมีแต่อหังการ มี

แต่น้ำใจโอบอ้อมอารีเป็นต้น นี่แหละกระแสไฟ มันมีแสงสว่างเท่าไรเกิดเมตตามากเท่านั้น ถ้าท่านมีดีท่านจะมีแต่อกุศล จะไม่ได้ผลงานแต่ประการใด เมตตาก็ไม่มีกับคนที่ไร้สาระ คือขาดกระแสไฟ คนที่ไม่มีกระแสไฟนะคนโง่ คนโง่หะมันต้องคลำไปมองไม่เห็นของจริง มองไม่เห็นของที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิต แก่ครอบครัวแต่ประการใดเลย กลายเป็นคนไร้สาระ ไม่มีสติปัญญาแต่ประการใด

การที่มีกระแสไฟทำให้เกิดแสงสว่าง บัดนี้ทำให้มันมืดแล้ว เราก้ใช้กระแสไฟฟ้า ท่านมีรถแต่ขาดไฟ หน้ารถก็ไม่มีไฟ ทำยรถก็ไม่มี แล้วท่านจะวิ่งไปได้หรือ วิ่งไปไม่ได้หรือ เหมือนตัวเราก้เช่นเดียวกัน ขาดแสงสว่างก็คือขาดปัญญา คนเราขาดปัญญาแล้วจิตมันตก ไม่มีโอกาสตะเกียกตะกายขยันหมั่นเพียรได้ คนที่ขาดแสงสว่างขาดปัญญาส่วนมากจะขี้เกียจ ไม่อยากจะทำงานเอาการ ไม่อยากจะทำผิดชอบแต่ประการใด ขอฝากไว้แบบนี้เป็นต้น

ท่านจะเป็นใครก็ตาม ท่านมาแล้วขอให้ตั้งสติ ตั้งมั่น มาทำด้วยความตั้งใจหน่อย ถ้าท่านตั้งใจแล้วมันจะมีฉันทะ ความพอใจมีความเลื่อมใสในตัวเอง จิตก็จะมั่นคงในตัวเอง ไม่ต้องไปพึ่งใคร ไม่ต้องไปหาหมอดู ไม่ต้องไปหาผีเข้าเจ้าทรง พึ่งไม่ได้แน่ ขอให้ท่านทั้งหลาย เจริญสมาธิบำเพ็ญจิตให้เกิดพลังให้จงได้ จะได้พึ่งตัวเองให้มีแสงสว่างในตัวเองคือ ปัญญา เรียกว่า วิปัสสนาปัญญา จะเกิดเอง ปัญญาเกิดจากตัวท่านเอง ถ้าท่านไม่พบสมาธิ จิตท่านวอกแวก จิตใจแตกแหลกกลายเป็นจิตใจไม่เข้าขั้นมีแต่กังวล มีแต่กระวนกระวายท่านจะไร้ที่พึ่ง จะขาดที่พึ่งทางใจ จะไปหาหมอดูที่ไหนล่ะ จะไปหาพระหาเจ้า คุยกับผีคุยกับพระ เวลาคนขาดที่พึ่งใกล้จะเจ็บใกล้จะตายจะคิดถึงพระ กระซิบบอกเบาเบาฟังเขาสอน ชีวิตเราเกิดมาไม่ถาวร จะมานอนหลงเล่นไม่เป็นการ ไฟสามกองปองเผาอยู่เสมอ อย่าเดินเล่นทวนทำกรรมฐาน ชีวิตเราเกิดมาต้องตายไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ ถึงเวลากรรมตัดรอนก็ต้องตายทั้งนั้น ก่อนตายญาติมิตรบอกให้คิดถึงพระอรหันต์ รู้ยากที่สุด คุณพระพุทธรูป เพราะกำลังเวทนา ทุกขัง จะพึ่งใครได้เวลาจะตายจากโลกไป จะพึ่งสามีภรรยาที่พึ่งไม่ได้ พ่อแม่ก็จะพึ่งลูกไม่ได้ ลูกก็จะพึ่งพ่อแม่ได้ เวลาจะตายจากโลกไปความทุกข์ความระทมขมขื่น จะไปพึ่งใครเขาได้ พึ่งไม่ได้แน่นอน ขอเจริญพรอย่างนั้น

ท่านต้องตีความหมายให้เข้าใจ อย่าไปพึ่งใครเขาเลย พึ่งตัวเองเถิด อดุดาหิ อดุดโนหาเถิ ดนเท่านั้นเป็นที่พึ่งแห่งตน นี่แหละท่านทั้งหลายเราอยู่กันหลายคน มีปัญหาหลายคน ถ้ามีบริษัท มีแต่ปัญหาคน ถ้าคนมาก ปัญหาคน อยู่กับปัญหาต้องสู้กับปัญหา ต้องแก้ปัญหา ตั้งสติไว้จะได้ไปแก้ปัญหาได้ ถ้าขาดสติสัมปชัญญะ ท่านจะแก้ปัญหาไม่ได้เลย จิตใจท่านจะตก กระแสไฟหมดแล้ว แบตเตอรี่ก็หมดไฟ พอหมดไฟแล้วไม่เอาใจใส่ต่อไป

สมาธิภาวนาหม้อเบตเตอร์จะเสีย จิตจะตกมันจะเบลอ จิตจะเกิดเครียด ประสาทจะเครียด แล้ว เอาตัวไม่รอด ในเมื่อจิตตกระดับ ๘๐% ตกวงจรของสมาธิแล้วรับรองไปไม่รอด เครียด มีลูกมีหลานระวังถ้าเครียด ตกวงจรรับรองว่าเบลอ ไม่ต้องเรียนหนังสือ ไม่ต้องเรียนต่อไป แล้ว มีหลายรายที่มาที่วัด อาตมาขอฝากญาติโยมเอาไว้ด้วย อย่าให้เบลอ อย่าให้เครียด ท่านจะกล่าวไปอย่างนั้น น่าเสียดาย ขอฝากไว้คนเราเหมือนกันไม่ได้ ไปทฤษฎีเสียใจด้วย ขอให้ญาติโยมทั้งหลายฟังตัวเองให้ได้ ไม่ต้องหมายไปฟังคนอื่น ฟังไม่ได้แน่ ฟังตัวเองเถิด แต่เราให้เขาฟังเรา ดีกว่าเราไปฟังเขา

ท่านทั้งหลายที่เจริญกรรมฐาน ขอให้ตั้งจิต ตั้งสติกำหนดที่ลึ้นปีนี้ รู้หนอ... ครั้งละ ๕ จุดหนึ่ง ๕ ครั้ง จุดหนึ่ง ๕ ครั้ง ๑ วินาที ๕ ครั้ง ๑ นาที ๕ ครั้ง ๑ นาที ๕ วินาที ๕ นาที ๕ ครั้ง กำหนดยาว ๆ รู้หนอ... ตั้งสติให้นาน จากไวไปหาช้าแล้วจากช้ามาหาไว สติท่านดี ท่านจะรู้ได้ รู้จริงว่านี่เคราะห์ร้ายจริงไหม เคราะห์ที่ไม่ร้ายเลยนะ อย่าไปเชื่อคนบอก อย่าไปเชื่อเขาว่าอย่างโน้นอย่างนี้ เคราะห์จะร้ายจะต้องตายเดี๋ยวนี้ จะต้องเป็นอย่างโน้นอย่างนี้ เคราะห์จะร้ายจะต้องตายเดี๋ยวนี้ จะต้องเป็นอย่างโน้นอย่างนี้ เป็นต้น อย่าไปเชื่อให้ตื่น บางคนที่ข่าว ทำให้จิตมันตกไปเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์แต่ประการใด คิดว่าเคราะห์ เขาว่าหมอดูเขาบอก เราก็เจริญกรรมฐาน ตั้งสติไว้ให้ดีจะไม่เคราะห์ร้าย เคราะห์จะหาย เคราะห์ร้ายจะกลับดี เคราะห์ดีจะมีโชคโฉลกดีต่อไป ถ้าจิตดีแสงสว่างดีแล้วมันจะเกิดโชคกลาง มีนจะมีกิจการงานเพิ่มขึ้นจากแสงสว่าง คือ กิจการงานก็มากขึ้น แสงมันมืด แสงมันริบหรี่ คือ กิจการงานมันก็น้อยถอยหลังลงคลองไปก็มีดี ร้านค้าก็มีดี ไม่มีใครมาซื้อเลยนะ เขาต้องการร้านค้าที่สว่างไสว ร้านค้ามีแสงสว่างไสวมากมาย เห็นโน้นเห็นนี้ เห็นรถคนนั้น คันนี้สวย คันโน้นสวย ก็ขายดีขายดีขึ้น นี่คือ กำลังจิตเป็นพลังงานที่เราจะรู้เหตุการณ์ชีวิตของเราได้

ขอฝากนักปฏิบัติไปด้วย เมื่อไม่สบายใจก็กำหนดตั้งสติเป็นหมอดูพิภกโหราอยู่ในสุวรรณพลับพลา คือตัวสติ ไร้อศกัณท์ยัภษ์ร้ายก็ต้องตาย เอาหัวใจไปฝากคนอื่นไม่เป็นตน ตนของมันคือ ไร้อศกัณท์สิบเศียรยี่สิบกร ก็ต้องตายด้วยหณฺมาน เราก็เช่นเดียวกันอย่าไปตายแบบลิง ทิ้งขว้างจิตใจหละหลวมเหลวไหล ใจไม่มั่นคง ดำรงค์ศาสน์ ชีวิตจะประมาทในโอกาสต่อไป ไหนเลยเล่าท่านจะได้ดีท่านจะมีปัญญา ที่เรามาปฏิบัติธรรม ใช้ธรรมะเป็นแนวทางชีวิต ไม่มีคนอื่นช่วยท่านได้ เรามีบุตรธิดาก็ช่วยแบกหามได้ เรามีทุกข์เราก็ต้องช่วยกัน ทุกข์นอกทุกข์ใน ปวดอกปวดใจ จะตายแล้ว ลูกก็ช่วยไม่ได้ ไม่มีใครช่วย แฟนก็ช่วยไม่ได้ สามีก็ช่วยไม่ได้ ภรรยาช่วยไม่ได้แน่ ช่วยกรรมง่ายอย่างนั้นหรือ สามีภรรยาบางบ้านอาตมาเสียใจด้วย เป็นได้แค่เพื่อนนอนนอน ไม่เป็นเพื่อนทุกข์ เวลาทุกข์ก็หนีเสีย เวลาเป็นเพื่อนแค่นอนคืนเดียว นอนติดกันแค่นั้นหรือ เวลาทุกข์ระทมขมขื่น ไม่มีดูลูกดูเต้า ขอฝากไว้

เพื่อนที่รักคือ เพื่อนนอนเพื่อนกิน แต่เพื่อนคู่ทุกข์คู่ยากคู่ลำบากด้วยกันมีน้อย มีลำบาก เหลือเกิน มีน้อยมาก

ท่านผู้ปฏิบัติธรรมที่รักทั้งหลาย โปรดตีความหมายอันนี้สักหน่อยเถิด อาตมาวิจัย แล้วเห็นใจประชาชนคนไทยมากหน้าหลายตา ไม่มีเลยคู่ทุกข์คู่ยาก เพื่อนทุกข์เพื่อน ยากลำบากมาด้วยกัน จูงกันไปถึงเมรุก็หายาก มีแต่เพื่อนนอนกับเพื่อนกิน เป็นคู่นอนกับคู่กิน พอหรือ คู่ทุกข์คู่ยากที่เราลำบากรักกันดีมีปัญญา สนใจด้วยชีวิตดีว่ารักกันด้วยน้ำใจ รักกัน ด้วยเมตตาที่มีบ้างไหม ท่านทั้งหลาย เจตนาหัง ภิกขเว กัมมัง วทามิ ก็ตาม รักกันด้วยน้ำใจ และเมตตาหายาก รักกันด้วยคุณสมบัติใหม่ รักกันด้วยน้ำใจใหม่ รักด้วยความดีที่มีต่อกัน หรือไม่

ในวงจรของกระแสไฟवलลบลูกศรหาร รักกันจะเกิดแสงสว่าง เพราะเพื่อนคู่คิดมิตรคู่ บ้านเห็นใจสามี ภรรยาเห็นใจสามี สามีเห็นใจภรรยา ไม่จำต้องกล่าวแต่คุณนอนเท่านั้น เป็น คู่คิดประดิษฐ์สร้างสรรค์ คู่กันมีอะไรก็ทุกข์ยากร่วมกัน สามัคคีกันในครอบครัว รับรองท่าน จะอยู่กันจนกระทั่งตาย กระทั่งชีวิตหาไม่แน่ คือคำสอนของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่ของอาตมา รัก กันดีมีปัญญา มีที่ไหน มีน้อยมาก เต็มนี้แยะมาก บอกอาตมาหลายราย กระทั่งที่สร้างสมบัติ มาด้วยกันมาแบ่งแยกแตกกันแล้ว อาตมาช่วยไม่ได้ อย่างนี้เรื่องจิตใจคน เรื่องกระแสไฟของ คน ไฟมันต้องเข้ากระแสกัน ไฟ ๑๓๐ หรือ ๑๔๐ หรือ ๒๑๐ หรือ ๒๓๐ ไฟเฟทไหน ๒ เส้น หรือ ๓ เส้น มันเป็นพยานหลักฐานของกระแสไฟ คือ สมာธิภาวนา ถ้าโยมเข้าถึงจิตใจเป็น กุศลเมื่อใด โยมจะมีแต่เมตตา สามีจะเห็นใจภรรยา ภรรยาจะเข้าใจสามี ต่างครองรักกันดี มี ปัญญาแก้ไขปัญหานี้แหละ เพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก เพื่อนคู่ลำบากมาด้วยกันมีน้อยมาก

ถ้าเจริญกุศลภาวนาไปเรื่อย ๆ กำหนดว่า เคาระห์ไม่ดี เคาระห์ร้าย กำหนดรู้ที่ล้นปี กำหนดรู้หนอ... ครั้งละ ๕ นาที กำหนด ๕ นาที ถึงแล้วกำหนดใหม่ รู้ ๑ วินาที รู้ ๒ วินาที รู้ ๓ วินาที ถึง ๖๐ วินาที เป็น ๑ ชั่วโมง ชีวิตนี้จะรวมลงสมာธิภาวนา จิตใจจะได้ผล จะได้ อานิสงส์สมความมุ่งมาดปรารถนาชัดเจนมาก เชื่ออาตมาเถิด ประเสริฐสุด เราไม่รู้ก็ กำหนดให้มันรู้ให้ได้รู้จริง ให้มันผุดขึ้นมาจากดวงใจ อย่าไปรู้ปลอมตามที่เขาบอกเล่ามา ถ้า เขาบอกเล่ามาไม่เป็นความจริง อย่าคิดเลยว่าพรุ่งนี้จะมีทุกข์ อย่าคิดเลยว่าพรุ่งนี้จะมี ความสุข เขาจะเอาเงินมาให้เรา คิดในเตี้ยวันนี้ได้ไหม ในปัจจุบันนี้ เราต้องการมีความสุข ต้องการมีลูก มีหลานดี มีปัญญา ต้องการมีสามีภรรยา เพื่อนคู่คิดมิตรคู่บ้าน ต้องการตรงนี้ มาก แล้วขอฝากไปที่ทำได้ยาก ไม่ยาก ไม่ง่าย ยืนหนอ... ๕ ครั้ง ทำให้มันได้ ยืนให้มันมี สติปัญญา ยืนเฟ่งภาวนาในภาวะของตน กระแสก็จะเวียนวนในร่างกาย จิตก็เป็นกุศล ตั้งมัน อยู่ในจิตใจของตนแล้ว เห็นหนอ... มันจะรู้กระแสคลื่นของจิตคนนั้นว่าคนนั้นกำลังเลว นิสัย

ไม่ดี ที่เห็นนั้น คนนั้นกำลังมีซู้ คนนั้นจะไม่น่าดู พระองค์นั้นข้างในเป็นทองเหลือง พระองค์นั้นข้างในเป็นตะกั่ว มันก็จะบอกไป แล้วแต่จิตใจผู้มีได้ปัญญาด้วยความตั้งมั่นด้วยกุศลกรรมจากการกระทำของตนเท่านั้น อย่างอื่นอย่าไปคิด คิดซิว่าวันนี้เราทำอะไร หมั่นสวดมนต์ให้ไหว้พระ เป็นต้น

บางคนก็มาถามอาตมาทั่วไป หลวงพ่อคะ บางทีก็สามีมาถาม หลวงพ่อครับ ผมไม่ได้บอกให้แม่บ้านรู้หรือผมยกเงินไว้ ยกเงินเอาไป ผมไม่ได้บอกให้รู้เลย เอาไปให้ภรรยา ก็จัดเงินเดือนผม ๕ หมื่น ทำงานบริษัท ได้โบนัสมาได้โอ้นั้นมา ได้โอ้นั้นมา ผมก็ยกไว้ครึ่งหนึ่ง แล้วก็ให้ภรรยาครึ่งหนึ่ง ไม่บอกให้ภรรยา รู้ ผมจะเป็นบาปไหมครับ ผมจะเป็นบาปไหม มาถามอาตมา แล้วเคยมานั่งกรรมฐานที่นี้ด้วย เป็นผู้อำนวยความสะดวก บัดนี้เป็นรองปลัดกระทรวง แล้วก็ปลดเกษียณไปแล้ว ทำงานบริษัท เขาตั้งบริษัทของเขาเอง ภรรยาไม่ทราบ แต่อาตมาก็ถามโยมผู้ชาย ที่โยมยกไว้หน้านั้นนะ ที่เอาไปต่างหาก เจตนาอย่างไร โยมผู้ชายก็บอก ผมไม่ได้เจตนาอย่างไรหรือครับ ผมก็ยก ๆ ไว้ เพื่อจะใช้ส่วนตัวบ้าง ตั้งใจซื้อรถสักคัน ผมไม่ได้เอาไปไหนหรือ อาตมาถามว่าตั้งใจนอกใจไหม ตั้งใจฉ้อราษฎร์กับภรรยาไหม เปล่าเลยครับหลวงพ่อ ต้องการรวมไว้แบบนี้ เพื่อภรรยาเขาขาดผมก็จะเอามาเติมให้ ถ้าเขาไม่ขาด ผมก็ขอเก็บไว้ บาปไหมครับหลวงพ่อ ไม่บาป ถ้ายกเอาไปให้แฟน เอาไปให้คนอื่น นอกสู้นอกทาง นั้นอาจจะบาปได้ ถ้ายกยกเก็บเอาไว้ เพื่อเอาไว้เติมขาดเติมเกิน มันก็ไม่บาป ไม่บาปแน่นอนโยมนะ

ถ้าเรายกยกออกไป จะเอาไปจួយแจกแจกถวาย จะเอาไปให้คนอื่น โดยที่เหน้อยยากมาด้วยกัน เห็นจะเป็นบาปแน่ เป็นบาปที่ตรงไหนล่ะ มันบาปที่การเดือดร้อน เอาไปให้คนอื่นเขาทำไม่ล่ะ บางคนนี่ที่กรุงเทพฯ ที่โรงเรียนสวนกุหลาบ ยกยกสามี ยกยกแล้วเอาไปให้เพื่อน เพื่อนรักเพื่อนเกลอกัน สามีกี่ไม่รู้ ยกยกไปเรื่อย ๆ ไปให้เพื่อน เพื่อนก็เอาไปจួយแจกแจกถวาย ไม่ได้มาใช้ในครอบครัว เจตนาร้ายอย่างนี้ เห็นจะไม่ถูกต้อง เอาไปให้คนอื่นเช่นนี้ได้อย่างไร ถ้าหากว่าจะไปให้ก็ต้องสามีภรรยาร่วมกัน ถ้าเราจะยกเอามาเก็บไว้หรือฝากธนาคารไว้ก็เห็นจะไม่เป็น ไม่มีปัญหาอะไรเลย โดย เจตนาหึง ภิกขเว กัมมัง วทามิ เมื่อเดือนที่แล้ว โยมผู้ชายเขามาถามอาตมา เงินเดือนให้ไม่หมด ได้โบนัส ได้เบี้ยบำนาญทางมาตั้งสี่แสนห้าแสน ผมไปให้ภรรยาแสนเดียว ผมเก็บไว้สี่แสน บาปไหมครับ เอ๊ะจะบาปอะไรล่ะ เราไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน แต่ถ้ายกยกมาไปให้เมียหน่อย เอาไปให้คนโน้น ไปให้แฟน ไปให้นักร้องเล่นซะเปล่า ๆ ก็อาจจะบาปได้ อาจจะบาปคือเดือดร้อน ถ้าเรามีมากเกินไปตั้งร้อยล้านพันล้านไม่เดือดร้อน มันก็จะบาปหรือก็ใช้เข้าไปให้สนุก แต่จะมีความทุกข์

ถนัด มันจะบาป ขอฝากญาติโยมไว้ มีคนมาถามเยอะ ก็เห็นเจตนาดีก็คงจะไม่บาป ไม่เป็น
เวรกรรมอะไรหรอกถ้าเราเก็บไว้เพื่อลูก เพื่อครอบครัว

วันนี้ก็ขออนุโมทนาสาธุการแก่ผู้ปฏิบัติธรรมทุก ๆ ท่าน โปรดสร้างพลังไฟฟ้าให้เกิด
แสงสว่างในตัวเองให้ได้ จะไฟวงจรเท่าไร ไฟ ๑๑๐ หรือ ไฟ ๒๓๐ มันจะไฟ ๒ เส้น ๓
เส้นประการใด ก็เข้ากระแสไฟได้ตามวงโคจรของกระแสเหล่านั้น เอาอย่างนั้น ถ้าเป็นหลอด
ไฟฟ้า เราก็เปิดให้แสงสว่าง ถ้าตาบอดหูหนวก และจมูกเป็นไซนัส ก็เห็นจะหมดทาง หมด
ทางที่จะรับกระแสคลื่นไฟฟ้า หมดทางที่จะรับกระแสจิตในตัวเอง ก็เป็นอัมพาต ทำอะไร
ไม่ได้ เรียกว่าตัวตาย ร่างกายมันตายหมดแล้ว ไม่มีความรู้สึกแต่ประการใด ก็เป็นกรรมของ
เขา ก็ขออย่าให้มีกรรมอย่างนั้นกันเลยนะ โปรดอธิษฐานจิต ที่สร้างบุญสร้างกุศลมา ขอให้
ปลอดภัย ขอให้สุขภาพอนามัยดีด้วย จะทำอะไรก็ขอให้มีความสุข ความเจริญให้ลูกให้หลาน
และก็ก่อนที่จะตายจากโลก ขอให้ตายให้สะดวกสบาย จากโลกไปด้วยดี มีปัญญาอย่างนี้ มี
ปัญญา อย่าให้ถึงกับทรมานใจเลย ก็ตั้งสติกรรมฐาน ท่านจะได้ไปอย่างสมควรถ้วนกันและ
สบายอกสบายใจ

ขอฝากไว้ในวันนี้ ถ้าจะลากลับไป ก็ขอให้ไปซาร์ทสตาร์ทหม้อแบตเตอรี่ของท่านเอง
ไม่มีใครช่วยท่านได้ ขอให้ท่านไปทำไฟฟ้าในตัวเอง คนอื่นเขาจะช่วยไม่ได้นะ จะช่วยเติมน้ำ
กลั่นที่โยมก็ไม่ได้ ก็ขอให้เราเติมเอง คือ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ก็ขอ
ความเจริญรุ่งเรืองจงมีแก่ผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่าน ขอทุกท่านจงเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ
พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ และคิดสิ่งหนึ่งประการใด สามความมุ่งมาดปรารถนาด้วยกันทุก
รูปทุกนาม ณ โอกาสบัดนี้เทอญ.....